

[A Persian translation of the Riqvân 2014 message of the Universal House of Justice
to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم الهی خطاب به بهائیان جهان

رضوان ۲۰۱۴ میلادی (۱۷۱ بدیع)

(از: مرکز جهانی بهائی)

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز،

سه سال تمام از آغاز مرحله کنونی نقشه ملکوتی که تنها دو سال به اختتام آن باقی مانده می‌گذرد، مشروعی که پیروان جان‌فشان حضرت بهاء‌الله را در مجهودی مشترک و روحانی به یکدیگر پیوند می‌دهد. دو حرکت اساسی که کماکان محرک اصلی پیشرفت فرایند رشد است — یعنی سیر مستمر شرکت‌کنندگان در دوره‌های متسلسل مؤسسه آموزشی و حرکت محدوده‌های جغرافیایی در پیوستار توسعه — با فوران قوای منبعثه از کنفرانس‌های اخیر جوانان به شدت تقویت یافته‌اند. توانایی گسترده‌تری که عالم بهائی برای بسیج تعداد زیادی از جوانان در میدان خدمت کسب نموده اکنون می‌تواند ثمرات بیشتری به بار آورد. در مدت زمان باقی مانده، دو وظیفه خطیر یعنی تحکیم برنامه‌های رشد در دست اجرا و شروع برنامه‌های جدید، محتاج بذل توجه فوری است. جامعه اسم اعظم اکنون در موقعیت مناسبی است که قبل از انقضای این مدت، دوهزار محدوده باقی مانده از اهداف نقشه را به لیست محدوده‌هایی اضافه نماید که در آنها این گونه برنامه‌ها انجام شده است.

از مشاهده سرعت پیشرفت این مجهودات در تقریباً سه هزار محدوده جغرافیایی در اقصی نقاط کره زمین و در شرایط و محیط‌های گوناگون بی‌نهایت مسروریم. بسیاری از این محدوده‌ها در مرحله‌ای هستند که به کار بستن چند خط عمل ساده موجب ازدیاد تحرک آنها می‌شود. در نواحی دیگر، پس از گذراندن ادوار متوالی فعالیت، تعداد افرادی که در چارچوب نقشه در اقدامات پیش‌قدم می‌شوند ازدیاد می‌یابد. با بهتر شدن کیفیت فرایند آموزش روحانی از طریق تجربه، نفوس آسان‌تر به مشارکت در آن جلب می‌گردند. در بعضی موارد ممکن است وقفه‌ای در فعالیت‌ها و یا موانعی بر سر راه ایجاد شود که مشورت دقیق و عمیق در باره علل آن توأم با صبر و شهامت و پشت‌کار، تحرک مجدد را به دنبال می‌آورد. در تعداد فزاینده‌ای از محدوده‌های جغرافیایی وسعت و پیچیدگی برنامه رشد در تناسب با ازدیاد قابلیت سه شرکت‌کننده نقشه — افراد، جامعه، و مؤسسات — در حال افزایش است تا جوی از حمایت متقابل ایجاد نماید. بسیار خرسندیم که در تعداد روزافزونی از محدوده‌ها همان طور که انتظار می‌رفت اکنون فعالیت‌ها به مرحله‌ای رسیده است که صد نفر یا بیشتر، اشتغال فزون از هزار نفر را در پی‌گیری یک الگوی زندگی روحانی، پویا و تقلیب‌کننده تسهیل می‌نمایند. اساس این فرایند البته از آغاز

مبتنی بر حرکتی جمعی به سوی بینشی از رفاه مادی و معنوی بوده که از جانب نفس مقدس محیی عالمیان افاضه گردیده اما وقتی که گروه‌های چنین عظیمی به مشارکت قیام می‌کنند آن گاه حرکت تمامی یک جمعیت به راحتی قابل تشخیص است.

این حرکت در حال حاضر به خصوص در محدوده‌هایی مشهود است که قرار است در آنها مشرق‌الاذکار محلی مرتفع گردد. برای مثال در وانواتو (Vanuatu) احبای ساکن جزیره تانا (Tanna) در راه افزایش آگاهی مردم نسبت به مفهوم مشرق‌الاذکار کوشش فوق‌العاده‌ای مٌجرا داشته‌اند به حدی که تا به حال حدّ اقلّ یک سوّم سکنه سی هزار نفره این جزیره به طرق گوناگون در گفتگوی در حال گسترشی در باره این موضوع مشارکت داشته‌اند. توانایی استمرار بخشیدن به یک گفتگوی ارزشمند در بین جمعیتی چنین بزرگ از طریق سال‌ها تجربه در ارائه تعالیم حضرت بهاءالله و اتّساع دامنه پوشش یک مؤسسه آموزشی پویا به تدریج شکل یافته است. گروه‌های نوجوانان جزیره با تشویق و حمایت سران دهکده‌ها که شاهد توان‌دهی روحانی شرکت‌کنندگان بوده‌اند به طور اخصّ شکوفا شده‌اند. این نوجوانان عزیز با الهام از اتّحاد و تعهد جمعی خود، نه تنها سستی و رخوت بی‌تفاوتی را در خویش زایل نموده‌اند بلکه از طریق پروژه‌های عملی متنوع وسیله‌ای برای خدمت در راه بهبود جامعه خود یافته‌اند و در نتیجه افرادی از سنین مختلف از جمله والدین‌شان قیام به اقدامات سازنده نموده‌اند. چه احبّا و چه اعضای جامعه گسترده موهبت امکان مراجعه به محفل روحانی محلی به منظور کسب هدایت و حلّ مسائل مشکل را درک می‌کنند و در نتیجه، تصمیمات محافل روحانی بیش از پیش به حکمت و ملاحظت مخصّص می‌گردد. شواهد زیادی نشان می‌دهد که هنگامی که عناصر چارچوب عمل نقشه به صورت یک کلیت منسجم در هم می‌آمیزد تأثیرگذاری آن بر مردم می‌تواند بسیار عمیق باشد. بر مبنای چنین پیشرفت مداوم در زمینه ترویج و تحکیم و اجرای سی دوره از برنامه‌های فشرده رشد است که احبّا هم‌گام با سایر ساکنان این جزیره مجدّانه می‌کوشند تا درک عمیق‌تری در باره مشرق‌الاذکار یعنی بنیانی برای حصول "الفت قلوب و اجتماع نفوس" را در بین خود حاصل نمایند. ساکنان جزیره تانا با حمایت فعّالانه رهبران سنتی خود بیش از صد ایده و نظر در رابطه با طرح این معبد ارائه داده‌اند که خود نمایان‌گر آنست که تا چه حدّ مشرق‌الاذکار افکار آنان را به خود مشغول داشته و چه چشم‌اندازهای جدّابی از تأثیرات آن مؤسسه رفیع البنیان بر زیستن در سایه ممدودش آشکار شده است.

نظایر این گزارش دل‌گرم‌کننده را در بسیاری از محدوده‌های جغرافیایی پیشرفته می‌توان یافت، محدوده‌هایی که در آنها مقتضیات تعالیم حضرت بهاءالله به تدریج بر شرایط زندگی در محله‌ها و دهکده‌ها اثر می‌گذارد. در هریک از این محدوده‌ها مردمانی که از وجود مبارک حضرت بهاءالله آگاهی بیشتری می‌یابند، از راه تعمق در تجارب و به کمک مشورت و مطالعه می‌آموزند که چگونه به موجب حقایق مندمج در ظهور اعظمش عمل نمایند تا اخوت روحانی در حال گسترش همواره از طریق عبادت جمعی و خدمت انسجام بیشتری بیابد.

از بسیاری جهات موفق‌ترین جوامع مسیری را طی می‌کنند که دیگران نیز مشتاق پیمودن آن می‌شوند. با این حال سطح فعّالیت در یک محدوده جغرافیایی هر چه باشد، آنچه موجب تسریع پیشرفت می‌شود قابلیت یادگیری

احبای محلی برای عمل در یک چارچوب مشترک است. هر فرد در این مجهود سهمی دارد و خدمات هر یک به غنی سازی کل کمک می کند. پویاترین محدوده ها آنهایی هستند که در آنها، فارغ از منابع موجود در جامعه و قطع نظر از تعداد فعالیت ها، احباً واقفند که وظیفه شان آنست که آنچه را برای نیل به پیشرفت لازم است تشخیص دهند — قابلیت نورسته ای که باید پرورش یابد، مهارت تازه ای که باید کسب شود، پیش گامان تلاش نوحاسته ای که باید همراهی گردند، فضای تفکر و تعمقی که باید ایجاد شود، مجهودی جمعی که باید هماهنگ گردد — و سپس راه های خلاق بیابند که از آن طریق بتوان وقت و منابع لازم را برای نیل به آن تأمین نمود. هر موقعیت خاصی چالش های مربوط به خود را داراست و وقوف بر این واقعیت، هر جامعه ای را قادر می سازد تا نه تنها از آنچه در دیگر نقاط عالم بهائی آموخته می شود بهره گیرد بلکه بر این دانش اندوخته شده نیز بیفزاید. آگاهی از این حقیقت شخص را از جستجوی بیهوده برای یافتن یک فرمول عملی انعطاف ناپذیر آزاد می سازد و در عین حال امکان آن را فراهم می سازد که بینش های کسب شده در محیط های گوناگون الهام بخش فرایند رشدی باشد که در هر محیط شکل خاصی به خود می گیرد. این رویکرد با تصورات کوتاه بینانه ای از مفاهیم "موقیبت" و "شکست" که مولد آشفتگی و یا فلج کننده اراده است کاملاً در تضاد می باشد. انقطاع لازم است؛ هرگاه که اقدام و فعالیت کلاً به خاطر رضای الهی انجام شود هر چه پیش آید به او تعلق دارد و هر پیروزی که به نام او حاصل گردد موقعیتی است برای ستایش او.

در آثار مبارکه به رابطه بین مجهودات مبذوله و نزول تأییدات ملکوتی اشارات زیادی شده است از جمله در این بیان اطمینان بخش حضرت مولی الوری که می فرمایند: "اگر همتی بنمایید یقین است که این انوار بتابد و این ابر رحمت ببارد و این نسیم جان پرور بوزد و رایحه این مشک اذفر منتشر گردد." این مشتاقان در هنگام تشرف به اعتاب مقدسه از آستان منیعش عاجزانه می طلبیم که شما را در مجهودات تان برای برقراری ارتباط با نفوس نا آشنا با تعالیم الهی و ورودشان در ظل امر مبارک مشمول عنایات لانهای خود نماید و شما را در توکل به فیوضات ابدیه اش بیش از پیش ثابت و استوار بدارد. در دعای خود هیچ گاه شما عزیزان را فراموش نمی کنیم و در ادعیه قلبی خود فداکاری های خالصانه شما را هرگز از یاد نمی بریم. وقتی به وظایف خطیره پیروان جمال مبارک طی دو سال آینده می اندیشیم، ندای مؤکد و جان بخش مولای خون برای قیام به خدمت را به خاطر می آوریم که می فرماید: "سبحات را بدرید حجبات را خرق نماید سلسبیل حیات ببخشید و طریق نجات بنمایید."

[امضا: بیت العدل اعظم]